

ligning efter Assuranceværdi bestemmes ved Regler, som fastsættes i et af Amtsrådet efter Forhandling med Sogneraadene affattet Regulativ. Den Mündighed have de at kunne bestemme Regulativet, selv om de ærede Medlemmer ville vedtage, at Ydelsen af 1,000 Kr. Assuranceværdi udover de 2,000 Kr., som de ville give fri — smukt! — kan komme til efter disse Regler at blive sat lige med Ydelsen af 1 Tønde Hartkorn. Men i denne Henseende har jo den højtærede Indenrigsminister tilfagt, at der for disse Bestemmelser vedkommende kan fastsættes enkelte Regler, og hvis disse fastsættes, blive vi nok enige derom. Thi dette har ikke været Meningen fra noget af Siderne. Jeg paastaar, at efter Vædringsforslaget kunde det lade sig gøre, medmindre der skulde ligge en Hund begravet der; nej, der kan ikke ligge nogen Hund der i dette Forslag, som jeg har stirret mig blind paa; det er dette mærkelige Forslag under Nr. 14 til § 8; det er et Forslag, som vil bringe det andet Stykke af § 8 til at tage sig ganske besynderlig ud. Der staar „I Slutningen af andet Stykke føjes et nyt Punktum, saaledes: „Under samme Forudsætning kunne dog de, der ikke ere Hartkornbrugere, kun afstræves 1 Snekastningsdag aarlig.“ Ja, hvem ere „de, der ikke v. s. v.“? Der kommer jeg til § 8, og saa vil jeg spørge de Herrer, hvad Stigning bestemmes der for de Hartkornbrugere, som have under 1 Tønde Hartkorn, og for dem, som have under 2 Skp.? Skal Hartkornbestemmelsen blive staaende, og skal der medtages 2 Skp. Hartkorn og derover? Jeg haaber, at det er Meningen, at naar man sætter 1 Tønde Hartkorn som Normalmaal, skal der for Folk, som have 2 Skp. Hartkorn og derover, sættes $\frac{1}{10}$ Mand for hver Skp. Hartkorn. Men der staar ikke, hvorledes de ville udmaale Byrden for Husmanden med de 2 Skæpper; thi det er vel ikke Meningen, at en saadan 2 Skæppers Mand skal betale som en Gaardmand? Jeg henstiller, om det ikke vilde være rigtigt at have en Stala, om ikke for enhver Brøddel af 1 Tønde, for enhver Skæppe, saa dog s. Eks. for 2, 4 og 6 Skp.; det henstiller jeg til Overvejelse. Vædringsforslag Nr. 14 har jeg nu nærmere omtalt, og jeg skal ikke komme videre ind derpaa. Jeg tvivler ikke paa, at det vil blive nøje undersøgt. (Berntsen: Det er jo ganske det samme nu!). Nej, det vil ikke blive ganske det samme, som nu, men jeg er forøvrigt enig med den ærede Ordfører i, at det er en noget vanskelig Sag, at saa en Bestemmelse om kommunal Valgret ind i en Snekastningslov; men der vil blive en Forandring i den, og det er dog vel rigtigt at tale

derom, da det er bitterligt for alle, at der vil blive Forandringer i denne Position, for at de paagældende kunne paa anden Maade gennem Sogneraadene tilmelde sig til Stat og saaledes sørge for, at de blive paa Valglisten. Thi jeg tror ikke, vi med Hensyn til Sogneraadene have det, som de have det i Byerne med Hensyn til Byraadene. Naar et Byraad har et Flertal, der er Højre, af blot 1 Mand, kan det saa vedtaget og stadfæstet af Ministeren en Vedtægt, som udelukker en stor Del af den valgberettigede Del af Kommunen fra at udøve deres Valgret. Man siger: Ja, de vedkommende kunne jo melde, at de have 6—800 Kr. om Aaret eller saa, men det kunne de ikke melde. Man siger nok, at de kunne gøre det, men dels kunne de ikke melde det for Stattens Styld, og dels kunne de det ikke for Moralens Styld, thi naar det er Løgn, kan det jo ikke hjælpe, at de siger det. Derfor siger jeg: Det er forbadsende, hvorledes Vedtægter udenfor hele deres Nærmhed kunne blive misbrugte paa den Maade, som s. Eks. sket er i Horsens. Dette er en meget vigtig Ting ogsaa her, thi det er jo Spørgsmaalet, om ikke denne Fritagelse for Snekastning kunde nødvendiggøre en Tilføjning, der værgede os mod de kommunale Valgretsfølger ogsaa af denne Sag. Men det er kun en Henstilling til det ærede Udvalg. Jeg vil bemærke, at Snekastningskapitlet og de to derhen hørende Vædringsforslag om, hvad der maatte mangle i § 15 for at stille Snekastningerne fuldstændig ens i Byerne og paa Landet, trænge sikkert til almindelig og nøje Overvejelse og maa blive Genstand for nye Vædringsforslag. Den ærede foregaaende Taler, min Nabo (N. Sørensen), spurgte Ministeren om de Lovregler, hvorefter Snekastningsbestemmelserne fandt Sted i Købstæderne. Jeg vil ogsaa gerne høre den ærede Ministers Meddelelse derom; jeg er tilbøjelig til at tro, at de ingen Lovregler have, men at det gaar paa bedste Beskub, somme Steder saa, somme Steder saa, men derom kunne vi jo saa nærmere Oplysninger, og i den Henseende vil Loven ogsaa hjælpe. Jeg tør ikke belæmre Dem mere med Indvendinger mod dette Spørgsmaal, thi jeg indser godt, at det kan være nyttigt paa flere Maader at saa den Sag igennem, og at det kan være til Bæmpelse for adskillige Småfolk; men lad os stille vore Fordringer i al Nødsnød og Retfærdighed og bibeholde den Betænkelse, her er Tale om, og lad os saa følge denne Sag paa alle Stadier, saa saa vi at se, hvorledes det hænger sammen.

Min: Den ærede Ordfører var noget haard ved mig, idet han sagde, at jeg havde